

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12Cpr/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718204827
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718204827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: M.. E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, XXX XX Y. Y., práv. zast. : Advokátska kancelária ATTORNEYS GROUP s.r.o., so sídlom Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 863 998, proti žalovanému: POLLUX - PLUS, s.r.o., so sídlom Kynceľová 2012, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 011 924, práv. zast.: Advokátska kancelária SZARSZOI, s.r.o., so sídlom Bakossova 14464/3C, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 254 491, v konaní o zaplatenie 427,53,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 427,53,-€, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2 137,52,-€ od 16.12.2017 do 28.3.2018, zo sumy 427,53,-€ od 16.12.2017 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 132,55,-€, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojim žalobným návrhom, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica, ako súdu príslušnému na upomínacie konanie domáhal toho, aby tento súd vydal platobný rozkaz., v ktorom by zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 427,53,-€, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2 137,52,-€ od 16.12.2017 do 28.3.2018, zo sumy 427,53,-€ od 16.12.2017 až do zaplatenia, ako aj na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 132,55,-€, ako aj na náhradu trov konania, pričom vo svojom žalobnom návrhu žalobca uviedol: Žalobca dňa 1.12.1996 ako zamestnanec uzavrel so žalovaným ako zamestnávateľom pracovnú zmluvu, na základe ktorej vykonával funkciu, manažér firmy. Z dôvodu vážnych zdravotných problémov žalobcu mu bola odo dňa 19.4.2016 Sociálnou poisťovňou uznaná invalidita s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 75%, o čom žalovaného žalobca riadne informoval (o. i. vid' potvrdenie o invalidite a súvisiaca úprava výšky odvodov za žalobcu v účtovníctve žalovaného). Nakoľko následne došlo k zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu, kedy už zo zdravotného hľadiska nebol žalobca ďalej schopný vykonávať svoju funkciu, bol jeho pracovný pomer ukončený ku dňu 10.11.2017 dohodou v súlade s ust. § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce (žalobca ako zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu). Je teda zrejmé, že žalobca požiadal o poskytnutie invalidného dôchodku pred skončením pracovného pomeru so žalovaným. Vzhľadom na trvanie pracovného pomeru žalobcu takmer 21 rokov a skutočnosť, že išlo o prvé skončenie pracovného pomeru žalobcu po vzniku nároku na invalidný dôchodok, vznikol žalobcovi zákonný nárok na odstupné v sume päťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku v zmysle ust. § 76 ods. 2 písm. e) a rovnako aj nárok na odchodné v sume jeho priemerného mesačného zárobku v zmysle ust. § 76a ods. 1 a 2 Zákonníka práce. Napriek skutočnosti, že vyššie uvedené nároky boli uvedené aj v samotnej dohode o

skončení pracovného pomeru (nárok na odstupné bol v dohode chybou v písaní uvedený nesprávne, ale v účtovníctve žalovaného bol už zaúčtovaný v správnej výške), o jej znení a dôvodoch skončenia pracovného pomeru žalobcu mal žalovaný preukázateľne vedomosť (o .i. tieto nároky vyplývajú priamo zo Zákonníka práce), pričom žalovaný mal povinnosť tieto nároky žalobcu vyplatiť najneskôr v najbližšom výplatnom termíne, a teda do 15.12.2017, žalovaný uhradil len časť uvedených nárokov žalobcu - odstupné vo výške 2 137,52,- €, a to až dňa 28.3.2018 len na základe výzvy právneho zástupcu žalobcu zo dňa 26.3.2018. Napriek skutočnosti, že vykonaním predmetnej úhrady žalovaný uznal pohľadávku žalobcu, časť pohľadávky ako aj príslušenstvo istiny pohľadávky zostalo ku dňu podania tejto žaloby na súd neuhradené.

Dôkazy:

- Pracovná zmluva zo dňa 1.12.1996
- Potvrdenie Sociálnej poisťovne o invalidite zo dňa 19.4.2016
- Dohoda o skončení pracovného pomeru s potvrdením o odoslaní poštou aj e-mailom
- Výzva na plnenie zo dňa 26.3.2018 s podacím lístkom
- Potvrdenie o úhrade zo dňa 28.3.2018

Nakoľko výška úrokov z omeškania nebola zmluvne dohodnutá, bola výška úrokovej sadzby určená v zmysle hodnôt úrokových sadzieb zverejnených na internetovej stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> platných k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením svojho peňažného dlhu. Na základe vyššie uvedených skutočností si žalobca uplatňuje u žalovaného aj zákonné úroky z omeškania, vo výške 8% ročne zo sumy 2 137,52,-€ odo dňa 16.12.2017 do 28.3.2018 a vo výške 8% ročne zo sumy 427,53,-€ odo dňa 16.12.2017 do zaplatenia, spolu s náhradou nákladov vo výške 132,55,-€, ktoré vznikli žalobcovi v priamej súvislosti s účelným vymáhaním splatnej pohľadávky v štádiu pred začatím konania - výzva splnomocneného právneho zástupcu žalobcu na plnenie. Žalobca vo svojom žalobnom návrhu poukázal na § 76 ods. 2 písm. e) zákonníka práce, § 76 ods. 6 zákonníka práce, § 76a ods. 1 zákonníka práce, § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 3 ods. 1 toho istého nariadenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 35Up/65/2018 zo dňa 24.5.2018 v zmysle žalobného návrhu žalobcu.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor a vo svojom odpore žalovaný k veci uviedol, že žalovaný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a to z týchto dôvodov: Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie odchodného vo výške 427,53 Eur. Podľa názoru žalobcu, mu k termínu ukončenia pracovného pomeru so žalovaným, ku dňu 10.11.2017, vznikol nárok na odchodné s poukazom na ust. § 76a ods. 1 Zákonníka práce. Svoj nárok odôvodňuje potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 19.04.2016 o priznaní invalidity s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 75%. Žalobca však na vyplatenie odchodného vo výške 427,53 Eur nemá voči žalovanému, ako svojmu bývalému zamestnávateľovi, žiaden právny nárok. Podľa ust. § 76a ods. 1 Zákonníka práce: „ Zamestnancovi patrí pri prvom skončení pracovného pomeru po vzniku nároku na, starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70%, odchodné najmenej v sume jeho priemerného mesačného zárobku, ak požiada o poskytnutie uvedeného dôchodku pred skončením pracovného pomeru alebo do desiatich pracovných dní po jeho skončení.“ Z vyššie uvedeného citovaného ustanovenia Zákonníka práce je zrejmé, že pre vznik nároku na odchodné sa vyžaduje, aby zamestnanec pred skončením pracovného pomeru alebo najneskôr do 10 dní po jeho skončení, žiadal Sociálnu poisťovňu o poskytnutie starobného alebo invalidného dôchodku. O priznaní nároku na starobný alebo invalidný dôchodok rozhoduje o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov. V prípade, ak zákonom stanovenú lehotu 10-tich dní zamestnanec zmešká, nárok na vyplatenie odchodného mu voči zamestnávateľovi zaniká. Žalobcom predložené potvrdenie Sociálnej poisťovne zo dňa 19.04.2016 potvrdzuje len to, že mu bola uznaná invalidita, s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 75%. Predmetné potvrdenie, resp. skutočnosti v ňom uvedené, nezakladajú žalobcovi nárok na vyplatenie odchodného voči žalovanému. V evidencii žalovaného sa rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku pre žalobcu nenachádza a evidentne ním ani žalobca nedisponuje, nakoľko ho k svojmu návrhu na vydanie platobného rozkazu ani nedoložil. V prílohe žalovaný dokladá výplatnú pásku žalobcu za obdobie 11/2017, z obsahu ktorej je zrejmé, že voči žalovanému mal nárok len na vyplatenie odstupného vo výške 2.137,52 Eur, ktoré mu bolo žalovaným uhradené v plnej výške dňa 28.3.2018.

Dôkaz: Výplatná páska žalobou za 11/2017

Žalobca si v upomínacom konaní uplatňuje voči žalovanému aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8% ročne:

- zo sumy 2137,52 Eur od 16.12.2017 do 28.03.2018,

- zo sumy 427,53 Eur od 16.12.2017 do zaplatenie.

Svoj nárok, na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8% ročne, odôvodňuje žalobca ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. s poukazom na ust. § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Podľa ust. § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.“ Podľa názoru žalobcu, pracovná zmluva zo dňa 1.12.1996 predstavuje vznik záväzkového vzťahu medzi žalobcom, ako zamestnancom a žalovaným, ako zamestnávateľom, ktorý zakladá právo žalobcu na uplatnenie zákonného úroku z omeškania, podľa právnej úpravy účinnej pred 1.2.2013. S argumentáciou žalobcu žalovaný nesúhlasí. Podľa názoru žalovaného žalobca nemá nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nasledovných dôvodov. Podľa dôvodovej správy k nariadeniu vlády SR č. 20/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, k bodu 2 (§ 10c): „Predmetným novelizačným bodom navrhuje predkladateľ upraviť otázku interoperability právnej úpravy, a to vo väzbe na znenie bodu 13. (§ 768k ods. 2) vládneho návrhu zákona (tlač 229), § 3 návrhu vykonávacieho nariadenia k Obchodného zákonníku (rezortné číslo: 15459/2013-110) a princípom aretroaktivity. Nová právna úprava výšky úrokov z omeškania bude dopadať len na právne vzťahy, ktoré vznikli po nadobudnutí účinnosti návrhu nariadenia. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy teda bude deň, kedy vznikol záväzkový vzťah, bez ohľadu na to, či k omeškaniu nastalo pred alebo po účinnosti návrhu nariadenia. Ak teda záväzok vznikol pred 1. februárom 2013, k plneniu veriteľa zo záväzku (v súlade s dohodou strán záväzku) došlo až po 1. februári 2013 a dlžník sa dostal do omeškania, úprava otázky určenia tzv. zákonných úrokov z omeškania sa bude spravovať právnou úpravou predpisov účinných k 31. januáru 2013.“ Pracovná zmluva zo dňa 1.12.1996 nezakladá záväzkový vzťah (občiansko-právny), ale vzťah pracovnoprávny. Pracovná zmluva priamo nezaväzuje žalovaného - zamestnávateľa k vyplateniu odstupného. Povinnosti zamestnávateľa, týkajúce sa práva zamestnanca na vyplatenie odstupného, vyplývajú priamo z príslušných ustanovení Zákonníka práce (zákona č. 311/2001 Z.z.) a nie pracovnej zmluvy. Pri uplatnení zákonného úroku z omeškania je preto potrebné vychádzať z právnej úpravy (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.) účinnej v čase, kedy k Omeškaniu došlo. Okrem úroku z omeškania si žalobca, ako príslušenstvo pohľadávky uplatňuje v upomínacom konaní aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 132,55 Eur. V návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní žalobca uvádza, že náklady vo výške 132,55 Eur „vznikli žalobcovi v priamej súvislosti s účelným vymáhaním splatnej pohľadávky v štádiu pred začatím konania - výzva splnomocneného právneho zástupcu na plnenie“. Podľa ust. §121 ods. 3 Občianskeho zákonníka: „Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.“ Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Žalovaný zastáva názor, že hypotetické „náklady žalobcu vo výške 132,55 Eur, za písomnú výzvu splnomocneného právneho zástupcu na plnenie“ nepredstavujú účelne vynaložené náklady, na náhradu ktorých má žalobca nárok. Žalovaný to odôvodňuje nasledovným:

- výzva splnomocneného právneho zástupcu na plnenie nie je úkonom právnej služby v zmysle ust. § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov a za takúto výzvu neprináleží právnenému zástupcovi žalobcu odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. V prípade, ak sa žalobca na zaplatenie takéhoto úkonu zaviazal svojmu právnenému zástupcovi zmluvne, t.j. nad rámec vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nejedná sa o účelne vynaložený náklad, na náhradu ktorého má nárok,

- navyše náklady spojené s uplatnením pohľadávky by mali predstavovať finančnú čiastku, ktorú žalobca v predsúdnom konaní reálne vynaložil, t.j. ich aj skutočne uhradil. Žalobca však úhradu týchto hypotetických nákladov, v podanom návrhu, nijakým spôsobom nezdokladoval z čoho vyplýva že ich ani svojmu právnenému zástupcovi nikdy nezaplatil a žiaden náklad mu nevznikol.

4. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k predmetnému odporu a vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.7.2018 k veci uviedol: Žalobca považuje odpor žalovaného proti platobnému rozkazu zo dňa 24.05.2018 za účelový a s argumentmi žalovaného v ňom uvedenými nesúhlasí v celom rozsahu z nasledovných dôvodov: Žalovaný absolútne špekulatívne argumentuje tvrdením, že žalobca nemá nárok na odchodné, nakoľko mu tento údajne nemal ani vzniknúť [a nie zaniknúť ako tvrdí žalovaný] z dôvodu, že nepožiadaval o priznanie invalidného dôchodku v stanovenej lehote v zmysle ust. § 76a ods. 1 Zákonníka práce. Uvedené tvrdenie je absolútne účelové a zavádzajúce, nakoľko:

- žalobca rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku predložil v dobrej viere žalovanému [žial, v origináli bez vyhotovenia fotokópie] bezodkladne po jeho obdržaní, teda v roku 2016, viac ako rok pred ukončením pracovného pomeru [čo samozrejme teraz žalovaný účelovo popiera, avšak je zrejmé, že keby sa tak nestalo, žalovaný by nepristúpil ešte v roku 2016 k úprave výšky odvodov [sadzby poisťného] za žalobcu v účtovníctve žalovaného; žalobca si opätovne vyžiadal od Sociálnej poisťovne rovnopis uvedeného rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku, ktoré bezodkladne po jeho obdržaní predloží konajúcemu súdu;

- je logické, že žalobca uplatnil nárok na invalidný dôchodok a tento mu bol priznaný ešte v roku 2016, nakoľko už z doteraz predloženej dokumentácie vyplýva, že miera poklesu schopnosti žalobcu vykonávať zárobkovú činnosť bola už v roku 2016 žalobcovi určená na 75% a posudzovaná bola práve na účel dôchodkovej dávky

- v zmysle ust. §5 71 ods. 1 zákona č. 451 /2003 2.2. o sociálnom poistení „Poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou“, a že žalobca splnil aj všetky ostatné podmienky na jeho priznanie v zmysle §70 a nasl. cit zákona;

- vzhľadom na uvedená skutočnosti, ako aj fakt, že ako nárok žalobcu na odstupné rovnako tak aj nárok žalobcu na odchodné boli uvedené v dohode o skončení pracovného pomeru - pričom žalovaný práve na základe uvedenej dohody s akceptáciou zdravotného stavu žalobou vyplatil žalobcovi odstupné, je zrejme, že o nároku žalobcu na odchodné žalovaný preukázateľne vedel, avšak úmyselne mu toto bez odôvodnenia nevyplatil.

- predložená výplatná páska bez odchodného a skutočnosti, že žalovaný nárok žalobcu na odchodné neeviduje v účtovníctve sú v tomto prípade irelevantné, nakoľko ide o úkony, ktoré robí výlučne žalovaný [tak ako mu to vyhovuje a vie ich aj následne upravovať, pričom však toto konanie vyznieva o to účelovejšie, že nárok na odchodné začal žalovaný spochybňovať až v roku 2018 potom, čo ho začal žalobca požadovať a vymáhať (najprv ústne potom cez svojho právneho zástupcu);

Dôkazy:

- oznámenie žalobcu VŠZP, zo dňa 04.05.2015

- účtovníctvo žalovaného

- výsluch účtovníčky žalovaného

K otázke úrokov z omeškania trváme na ich výške uplatňovanej v žalobe [v súlade s ust. § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom od 01.02.2013], a teda zákonných úrokoch z omeškania:

- vo výške 8% ročne zo sumy 2.137,52 EUR odo dňa 16.12.2017 do 28.03.2018 [nesporný nárok),

- vo výške 8% ročne zo sumy 427,53 Eur odo dňa 15.12.2017 do zaplatenia, nakoľko žalovaný absolútne nezohľadnil fakt, že:

- v zmysle ust. §1 ods. 4 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka,

- v tomto prípade Zákonník práce je v pozícii lex specialis voči Občianskemu zákonníku, ktorý tu je lex generalis, a teda ktorý upravuje všetky právne vzťahy a nároky, ktoré neupravuje Zákonník práce, a teda aj uplatňované nároky žalobcu ako veriteľa voči žalovanému ako dlžníkovi (uplatňované príslušenstvo);

- pracovný pomer chápeme ako záväzkový právny vzťah, kde sa jeden účastník - zamestnanec zmluvne zaväzuje vykonať pre druhého účastníka - zamestnávateľa prácu určitého druhu za odplatu a podľa jeho pokynov a zamestnávateľ sa zaväzuje predovšetkým poskytnúť zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu a plniť si voči nemu všetky finančné záväzky; v tomto prípade je teda zrejmé, že nárok žalobcu na odstupné vznikol z titulu pracovnej zmluvy, ktorá založila pracovný pomer so žalovaným a vyplýva priamo zo zákona, na základe ktorého bola táto zmluva uzatvorená, a to ešte v roku 1995, čiže pred účinnosťou novely č. 20/2018 Z.z. nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka:

- vyššie uvedený právny názor žalobcu potvrdil v obdobnom pracovno-právnom spore už aj Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 13Cpr/3/2014-135, ktorý potvrdil, že pracovnoprávny vzťah je vzťah záväzkový a ak tento vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania z nárokov z takéhoto vzťahu plynúcich sa má riadiť podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 - uvedený prvostupňový rozsudok potvrdil jednohlasne aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod. sp. zn. 13CoPr/5/2016-160.

K otázke náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky taktiež trváme na ich výške tak ako boli tieto vyčíslené v žalobnom návrhu, resp. platobnom rozkaze a máme za to, že žalobca si uplatnil len nevyhnutné a účelné náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, nakoľko:

- žalovaný neuhradil žalobcovi jeho nároky z pracovného pomeru riadne včas - neboli uhradené v lehote splatnosti:

- žalovaný uhradil väčšiu časť: nároku žalobcu [odstupné bez prisl.] práve na základe výzvy na plnenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 28.03.2019 [viac ako 3 mesiace po splatnosti] - tento náklad teda nemožno nazvať inak ako účelný a odôvodnený:

- nakoľko výzva na plnenie je nesporne úkonom právnej služby v zmysle ust. § 13a ods.1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov - „odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby - písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej" [preukazuje to nespočetná súdna judikatúra - napr. aj vyššie cit. rozsudok OS BB sp.zn. 13Cpr/3/2014-135], avšak od 01.07.2016, kedy vstúpil do platnosti Civilný sporový poriadok, je možné ako trovy konania uplatňovať len úkony právnej služby vykonané v konaní a nie v štádiu pred jeho začatím, preto bol tento úkon uplatnený v súvislosti s ustálenou súdnou a advokátskou praxou ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v predsúdnom štádiu vo výške tarify v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov;

- vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že náklad na tento úkon právnej služby nie je potrebné preukazovať [tak ako sa nepreukazuje výška trov právneho zastúpenia v konaní pokiaľ sú vyčíslené v súlade s cit. vyhláškou - s uvedeným sa napokon stotožnil súd aj pri vydávaní platobného rozkazu v tomto konaní.

5. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec súdu miestne príslušnému, to znamená Okresnému súdu Zvolen, nakoľko žalobca navrhol pokračovať v konaní pred príslušným súdom.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.11.2018, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu, za prítomnosti jeho právnej zástupkyne, ako aj v neprítomnosti žalovaného, za prítomnosti jeho právneho zástupcu, a preto súd aplikoval zákonné ustanovenie § 180 CSP a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámením sa s prednesom právnej zástupkyne žalobcu, oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného, Pracovnou zmluvou, Dohodou o skončení pracovného pomeru, výzvou na plnenie, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 31.5.2016, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

8. Súd z prednesu právnej zástupkyne žalobcu, na pojednávaní konanom dňa 19.11.2018 zistil, že sa pridrižiava písomne podanej žaloby, ako aj vyjadrenia k odporu zo dňa 17.7.2018. Z týchto dôvodov žiadali žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

9. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného, na pojednávaní konanom dňa 19.11.2018 zistil, že sa v celom rozsahu pripája k ich písomne podanému odporu. K veci ďalej uviedol, že čo sa týka istiny vo výške 427,53,-€, uznávajú žalobu v tejto časti. Majú výhrady, čo sa týka príslušenstva pohľadávky a to úroku z omeškania vo výške 8% ročne tak, ako to požaduje žalobca a tak isto majú výhrady s uplatnením nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 132,55,-€.

10. Súd z listinného dôkazu a to Pracovnej zmluvy zistil, že táto bola uzavretá v písomnej forme medzi zamestnávateľom, t.j. žalovaným a zamestnancom, t.j. žalobcom dňa 1.12.1996. V pracovnej zmluve bol dohodnutý nástup do práce dňa 1.12.1996 na funkciu manažér firmy. Ako mzdové dojednanie bolo dojednané: základná mzda + výkonnostné odmeny do 15. dňa nasledujúceho mesiaca.

11. Súd z listinného dôkazu „Dohody o skončení pracovného pomeru“, uzavretej v zmysle ustanovenia § 60 Zákonníka práce zistil, že táto bola uzavretá v písomnej forme dňa 11.9.2017 medzi zmluvnými stranami a to zamestnávateľom, t.j. žalovaným a žalobcom, ako zamestnancom. V rámci tejto dohody sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodli, že pracovný pomer uzavretý dňa 1.12.1996 sa končí dňom 10.11.2017. V tejto dohode je ďalej uvedené: Keďže je v tomto prípade uplatňovaný dôvod skončenia pracovného pomeru spočívajúci v strate zdravotnej spôsobilosti, keď podľa lekárskeho posudku tento zamestnanec dlhodobo stratil spôsobilosť vykonávať jeho doterajšiu prácu, vznikol mu tiež nárok na poskytnutie odstupného v zmysle ust. § 76 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce a to vo výške dvojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, nakoľko pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dva roky a menej ako päť rokov. Zamestnávateľ sa zaväzuje, že zamestnancovi poskytne odstupné v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa. Okrem vyššie uvedeného nároku na odstupné, keďže zamestnanec bol uznaný invalidný s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 70%, patrí mu tiež nárok na odchodné v zmysle ust. § 76a ods. 1 Zákonníka práce v sume jeho priemerného mesačného zárobku. Táto dohoda je podpísaná tak za zamestnanca, ako aj za zamestnávateľa.

12. Súd z listinného dôkazu a to výzvy na plnenie zistil, že túto výzvu na plnenie zasielal právny zástupca žalobcu žalovanému a táto výzva je zo dňa 26.3.2018 a v rámci tejto výzvy vyzýval žalobca žalovaného na zaplatenie celkovej sumy 2 565,05,-€, spolu so zákonnými úrokmi z omeškania, ako aj s náhradou nákladov klienta súvisiacim s uplatnením predmetnej pohľadávky.

13. Súd z podacieho lístku zistil, že táto výzva na plnenie bola zasielaná na adresu žalovaného doporučeným listom cez poštu Banská Bystrica dňa 26.3.2018.

14. Súd z listinného dôkazu a to „detailu - pohybu na účte“ zistil, že na účet žalobcu bola dňa 28.3.2018 pripísaná suma 2 137,52,-€, ako odstupné pre žalobcu.

15. Súd z listinného dôkazu a to „rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie“ zo dňa 31.5.2016 zistil, že týmto rozhodnutím Sociálna poisťovňa rozhodla podľa § 70 ods. 1, § 82 Zákona č. 461/2003 Z.z. a priznala žalobcovi od 19.4.2016 invalidný dôchodok v sume 524,20,-€ mesačne.

16. Právna zástupkyňa žalobcu na záver k veci uviedla, že žiadajú žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

17. Právny zástupca žalovaného na záver k veci uviedol, že zotrávajú na svojich prednesoch, pričom podľa ich názoru, žalobca pred podaním žaloby nepredložil reálny doklad o tom, že si uplatňujú nárok na priznanie invalidného dôchodku.

18. Podľa § 1 ods. 1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

19. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

20. Podľa § 76 ods. 2 písm. e) Zákonníka práce, zamestnancovi patrí pri skončení pracovného pomeru dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobo spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu, odstupné najmenej v sume päťnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, ak pracovný pomer zamestnanca trval najmenej dvadsať rokov.

21. Podľa § 76 ods. 6 Zákonníka práce, odstupné vypláca zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

22. Podľa § 76a ods. 1 Zákonníka práce, zamestnancovi patrí pri prvom skončení pracovného pomeru po vzniku nároku na starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 70%, odchodné najmenej v sume jeho priemerného mesačného zárobku,

ak požiada o poskytnutie uvedeného dôchodku pred skončením pracovného pomeru alebo do desiatich pracovných dní po jeho skončení.

23. Podľa § 517 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

25. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8% bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27. Podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej.

28. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

30. Tu súd poukazuje, že čo sa týka istiny vo výške 427,53,-€, ktorá predstavovala odchodné, tak tento nárok žalobcu žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní, konanom dňa 19.11.2018 uznal, a preto súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP vychádzal z toho, že skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne vyplatenia odchodného práve vo výške 427,53,-€ sú nesporné, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie odchodného v celkovej výške 427,53,-€.

31. Súd ďalej poukazuje na to, že na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi žalobcom, ako zamestnancom a žalovaným, ako zamestnávateľom bola uzavretá platná Dohoda o skončení pracovného pomeru, uzavretá v zmysle ust. § 60 Zákonníka práce, v rámci ktorej sa pracovný pomer zamestnanca u zamestnávateľa skončil dňom 10.11.2017. V rámci tejto dohody okrem iného sa zamestnávateľ zaviazal, že zamestnancovi poskytne odstupné v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa a tak isto v tejto dohode bolo uvedené, že okrem vyššie uvedeného nároku na odstupné, keďže zamestnanec bol uznaný invalidným, s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 70%, patrí mu tiež nárok na odchodné v zmysle ust. § 76a ods. 1 Zákonníka práce v sume jeho priemerného mesačného zárobku. Predmetná dohoda bola uzavretá v písomnej forme dňa 11.9.2017.

32. Podľa názoru súdu, žaloba bola dôvodná aj ohľadne úrokov z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2 137,52,-€ od 16.12.2017 do 28.3.2018, ako aj zo sumy 427,53,-€ od 16.12.2017 až do zaplatenia a to z toho dôvodu, že v zmysle § 1 ods. 4 Zákonníka práce, Zákonník práce je v pozícii lex specialis voči Občianskemu zákonníku, ktorý tu je lex generalis a teda, ktorý upravuje všetky právne vzťahy a nároky, ktoré neupravuje Zákonník práce a teda aj uplatňované nároky žalobcu, ako veriteľa voči žalovanému, ako dlžníkovi. Pracovný pomer sa chápe ako záväzkový právny vzťah, kde sa jeden účastník - zamestnanec zmluvne zaväzuje vykonať pre druhého účastníka zamestnávateľa prácu určitého druhu za odplatu podľa jeho pokynov a zamestnávateľ sa zaväzuje predovšetkým poskytnúť zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu a plniť si voči nemu všetky finančné záväzky. V tomto prípade súd vychádzal z toho, že nárok žalobcu na odstupné, ako aj odchodné vznikol z titulu pracovnej zmluvy, ktorá založila pracovný pomer so žalovaným a vyplýva priamo zo zákona, na základe ktorého bola táto zmluva uzatvorená a to dňa 1.12.1996. Podľa názoru súdu, pracovno-právny vzťah je vzťah záväzkový,

a ak tento vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania s nárokom z takéhoto vzťahu plynúcich sa má riadiť podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013, a preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplataenia zákonného úroku z omeškania v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výške 8% ročne zo sumy 2 137,52,-€ od 16.12.2017, keďže v tomto prípade sa jednalo o odstupné v zmysle § 76 ods. 6 Zákonníka práce, odstupné sa vypláca po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne, určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy a keďže pracovný pomer bol ukončený dohodou ku dňu 10.11.2017 a najbližší výplatný termín v zmysle pracovnej zmluvy bol 15. deň v mesiaci december 2017, súd zaviazal žalovaného na zaplataenie príslušenstva pohľadávky pri odstupnom odo dňa nasledujúceho, t.j. od 16.12.2017 do 28.3.2018, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný uhradil odstupné práve vo výške 2 137,52,-€ dňa 28.3.2018. Súd zároveň zaviazal žalovaného aj na zaplataenie zákonného úroku z omeškania vo výške 8% ročne aj zo sumy 427,53,-€, čo predstavuje odchodné v zmysle § 76a ods. 1 a to tak isto, ako v prvom prípade odo dňa nasledujúceho najbližšieho výplatného termínu po skončení pracovného pomeru tak, ako je to vyššie uvedené s tým, že podľa názoru súdu, žalobca má nárok aj na zaplataenie takto určeného príslušenstva pohľadávky, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca v zmysle § 76a ods. 1 požiadal o poskytnutie dôchodku pred skončením pracovného pomeru, čo logicky vyplýva z toho, že Sociálna poisťovňa rozhodnutím zo dňa 31.5.2016 priznala žalobcovi invalidný dôchodok s tým, že sa jedná o dátum 31.5.2016, čo je dátum ešte pred skončením pracovného pomeru medzi stranami, a preto podľa názoru súdu, žalobca má nárok aj na zaplataenie vyššie uvedeného príslušenstva pohľadávky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

33. Súd zároveň zaviazal žalovaného aj na zaplataenie sumy 132,55,-€, čo predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky a to v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a to vzhľadom na to, že podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva a teda z toho vyplýva, že trovami konania sú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t.j. v období od začatia konania do jeho skončenia a je teda irelevantné, že určité výdavky vznikli v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním, no pred jeho začatím (napr. v súvislosti s predžalobnou výzvou), pretože je vylúčené takéto výdavky považovať za trovy konania, keď nevznikli počas prebiehajúceho konania. Ak strana mala takéto výdavky, tieto by mohli byť v niektorých sporoch posúdené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tu súd poukazuje, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, napr. zaobstarania znaleckého posudku, objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady, a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore, ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Tu súd poukazuje, že žalovaný neuhradil žalobcovi jeho nároky z pracovného pomeru riadne a včas, nakoľko neboli uhradené v lehote splatnosti. Žalovaný uhradil väčšiu časť nároku žalobcu a to odstupné bez príslušenstva, práve na základe výzvy na plnenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 28.3.2018, a preto podľa názoru súdu, tento náklad možno nazvať ako účelný a odôvodnený. Nakoľko výzva na plnenie je nesporne úkonom právnej služby v zmysle ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., súd zaviazal žalovaného aj na zaplataenie sumy 132,55,-€, ako príslušenstvo pohľadávky spojené s uplatnením pohľadávky, pričom táto suma predstavuje jeden úkon právnej služby, ako základná sadzba tarifnej odmeny vo výške 101,25,-€, režijný paušál 9,21,-€, DPH 20% 22,09,-€, čo spolu predstavuje príslušenstvo vo výške 132,55,-€. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v celom rozsahu tak, ako je to vyššie uvedené.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu prislúcha nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).